

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **MOTeC spol. s r.o.**, Slunečná 480/4, Brno, zastoupena advokátem Mgr. Markem Plajnerem, Lazarská 11/6, Praha, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2022, č. j. 47259/22/5200-11431-712136, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2025, čj. 30 Af 9/2023-40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Dne 31. 12. 2021 byly žalobkyni doručeny tři dodatečné platební výměry vydané Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj. Dne 28. 1. 2022 podala žalobkyně odvolání proti dodatečným platebním výměrům. Dne 8. 2. 2022 ji finanční úřad vyzval k odstranění vad odvolání. Na základě žádosti žalobkyně byla lhůta k doplnění odvolání prodloužena do 21. 3. 2022.

[2] Dne 30. 3. 2022 byla žalobkyni doručena tři rozhodnutí, kterými finanční úřad zastavil řízení o odvoláních žalobkyně proti dodatečným platebním výměrům, neboť nebyly odstraněny vady odvolání. Proti rozhodnutím finančního úřadu o zastavení řízení se žalobkyně odvolala, ale žalovaný odvolání shora označeným rozhodnutím zamítl a potvrdil tak napadená rozhodnutí. Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou krajský soud zamítl.

2. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítá nesprávné posouzení otázky, zda odstranila včas vady odvolání a zda žalovaný postupoval v souladu se zákonem, jestliže zastavil řízení o odvolání.

[4] Dne 21. 3. 2022 odeslala stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce datovou zprávu, jejímž obsahem mělo být doplnění odvolání proti dodatečným platebním výměrům. V důsledku administrativního nedopatření na straně právního zástupce však bylo přílohou datové zprávy podání společnosti MTc-stav, s. r. o. Toto podání bylo shodné s podáním, jež bylo finančnímu úřadu doručeno již dne 15. 3. 2022. Popsané pochybení stěžovatelka, resp. její právní zástupce zjistil v okamžiku doručení rozhodnutí o zastavení odvolacích řízení. Po zjištění, že stěžovatelka zaslala finančnímu úřadu nesprávnou přílohu, odeslala ještě téhož dne podání ze dne 21. 3. 2022, kterým doplnila svá odvolání proti dodatečným platebním výměrům.

[5] Krajský soud přijal nesprávné závěry žalovaného. Stěžovatelka doplnila odvolání proti dodatečným platebním výměrům včas a žalovaný se jimi měl věcně zabývat. Formálně je totiž odvolací řízení proti dodatečnému platebnímu výměru ukončeno až ve chvíli, kdy odvolací orgán rozhodne o odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení. Stále jde o jedno daňové řízení, s vlivem i na vykonatelnost dodatečných platebních výměrů. Odvolací řízení tvoří jeden celek až do jeho ukončení pravomocným rozhodnutím. Žalovaný zkrátil procesní práva stěžovatelky, nezabýval-li se věcně doplněními odvolání proti dodatečným platebním výměrům, byla-li doručena před rozhodnutím o odvolání proti rozhodnutím o zastavení odvolacích řízení.

[6] Doplnit odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru lze i v řízení o odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení, neboť nejasnost zákona nemůže jít k tíži daňového subjektu (viz Lichnovský, O., Ondrýsek, R. a kol. *Daňový řád*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2024, k § 112). Pokud byly vady odvolání proti dodatečným platebním výměrům odstraněny předtím, než rozhodnutí o zastavení řízení, resp. rozhodnutí o odvolání proti zastavení řízení nabyla svých účinků a odvolací řízení byla pravomocně zastavena, finančnímu úřadu nic nebránilo pokračovat v doměřovacím řízení. Rozhodnutí o zastavení odvolacích řízení pozbyla svého významu. Takový postup by nebyl v rozporu se závěry rozsudku NSS ze dne 27. 11. 2014, čj. 9 Afs 138/2014-41, č. 3176/2015 Sb. NSS, na který odkazuje krajský soud, zvláště za odlišných skutkových okolností odkazované a nyní posuzované věci.

[7] Stěžovatelka odstranila vady odvolání ještě předtím, než rozhodnutí finančního úřadu o zastavení odvolacích řízení proti dodatečným platebním výměrům nabyla svých účinků. Rozhodnutí správce daně nabývá účinků nejdříve uplynutím posledního okamžiku dne, kdy je doručeno adresátovi. Této koncepci odpovídá rovněž počátek běhu lhůty pro podání odvolání, jež počíná běžet v bezprostřední návaznosti na nabytí účinků rozhodnutí, tedy až prvním okamžikem dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí doručeno.

pokračování

[8] Krajský soud učinil nesprávné závěry rovněž ohledně počínání finančního úřadu ve vztahu k administrativnímu pochybení stěžovatelky. Stěžovatelka se nedomáhala žádného domýšlení hypotetických příčin nastalého stavu. Pouze poukazovala na to, že finanční úřad nepostupoval při posuzování podání ze dne 21. 3. 2022, resp. 30. 3. 2022, podle zásad daňového řízení a v souladu s judikaturou.

[9] Podle stěžovatelky měl finanční úřad na základě podání ze dne 21. 3. 2022 pojmout podezření, že podání stěžovatelky obsahuje vady bránící jeho projednání, a vyzvat ji k opravě. Nedávalo žádný smysl, aby právní zástupce stěžovatelky (jenž zastupoval též společnost MTc-stav, s. r. o., v jiném probíhajícím řízení) zasílal znovu podání, které zasílal již 15. 3. 2022. Finanční úřad tedy obdržel dvě identická podání, jedno v poslední den lhůty k odstranění vad odvolání proti dodatečným platebním výměrům společnosti MTc-stav, s. r. o., jedno v poslední den lhůty k odstranění vad odvolání proti dodatečným platebním výměrům stěžovatelky. Finanční úřad měl z komunikace se stěžovatelkou, resp. jejím právním zástupcem, očekávat, že stěžovatelka bude odvolání doplňovat, a umožnit jí nápravu.

[10] Stěžovatelka tedy splnila svoji povinnost doplnit odvolání proti dodatečným platebním výměrům ve stanovené lhůtě, a proto bylo zastavení řízení nedůvodné a odvolání měla být věcně projednána, popř. měla být stěžovatelka vyzvána k odstranění vad. Krajský soud rozhodl nesprávně.

[11] Stěžovatelka navrhla, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[12] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s názorem krajského soudu. Aby mohlo být na stěžovatelčinu doplnění odvolání hleděno jako na včasná, musela by se do dispozice správce daně dostat předtím, než byla odeslána rozhodnutí o zastavení odvolacích řízení. Stěžovatelčin postoj nemá oporu v právní úpravě ani judikatuře. Stěžovatelka „*nadhodnocuje skutkové nuance*“ v rozsudku NSS čj. 9 Afs 138/2014-31. Sama jednotnost řízení nijak nesouvisí s otázkou, zda stěžovatelka včas odstranila vady odvolání.

[13] Tvrdí-li stěžovatelka, že daňové orgány neakceptovaly doplnění odvolání proti dodatečným platebním výměrům, které se do jejich dispozice dostala před vydáním rozhodnutí žalovaného o odvolání, jedná se o důvod nezákonnosti, který je poprvé uplatněn až v řízení o kasační stížnosti.

[14] Finanční úřad neobdržel v rámci stanovené lhůty ani jindy před okamžikem vydání rozhodnutí o zastavení odvolacích řízení žádné podání, jež by bylo učiněno jménem stěžovatelky a relevantně se vztahovalo k řízení, jehož byla účastníkem. Finanční úřad nebyl povinen adresovat výzvu stěžovatelce, které se podání doručené dne 21. 3. 2022 vůbec netýkalo.

[15] Dopady opožděnosti odvolání nejsou nijak dotčeny tím, že se jednalo o administrativní pochybení. Časová shoda okamžiku doručení podání a posledního dne lhůty pro odstranění vad stěžovatelčiných odvolání mohla být jen náhodná. Stěžovatelka se fakticky domáhá, aby daňové orgány z formálně bezvadného podání dovodily, že právní

zástupce zamýšlel učinit podání odlišného daňového subjektu a řízení. Povinností finančního úřadu nebylo vést úvahy o možných příčinách neodstranění vad podání či dokonce formálně zjišťovat důvod a zasazovat se o nápravu.

[16] Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

3. Právní hodnocení

[17] Kasační stížnost není důvodná.

[18] Mezi účastníky není sporný skutkový stav (viz zejm. body [1] a [2] tohoto rozsudku). Stěžovatelka však nesouhlasí s právním názorem daňových orgánů a krajského soudu na to, v jakém časovém úseku byla oprávněna doplnit blanketní odvolání. Jednak se domnívá, že odstranila vady odvolání včas, neboť tak stihla učinit do rozhodného okamžiku, jednak podle ní tvoří odvolací řízení s předchozím řízením jeden celek, a proto mohla odvolání doplnit až do skončení odvolacího řízení.

[19] Argumenty stěžovatelky vyznívají tak, že chce za každou cenu napravit důsledky administrativního pochybení jejího zástupce a docílit věcného projednání svých odvolání. K tomu v rámci námitek navrhla různé cesty, jež spojila s tvrzením o pochybení daňových orgánů a nesprávném názoru krajského soudu.

[20] Na nosné argumenty stěžovatelky již podrobně odpověděl krajský soud, s jehož hodnocením se NSS ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje.

[21] Podle § 101 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (DŘ), *je rozhodnutí vydané okamžikem, kdy byl učiněn úkon k jeho doručení; rozhodnutí, které se nedoručuje, je vydané okamžikem, kdy bylo podepsáno úřední osobou.*

[22] Podle § 111 odst. 2 DŘ *do doby, než je rozhodnutí o odvolání vydáno, může odvolatel odvolání měnit, doplňovat nebo vzít zpět.*

[23] Podle § 112 odst. 2 DŘ, *obsahuje-li podané odvolání vady, které brání řádnému projednání věci, vyzve správce daně odvolatele k doplnění podání s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů. Podle odst. 3 odstraní-li odvolatel vady, které brání řádnému projednání věci, platí, že odvolání bylo podáno řádně a včas, v opačném případě správce daně odvolací řízení zastaví.*

[24] Výkladem citovaných ustanovení se NSS zabýval v rozsudku čj. 9 Afs 138/2014-41, v němž jasně vymezil nejzazší moment doplnění odvolání v řízení podle DŘ, bez ohledu na další okolnosti, jež mohou v praxi nastat. Jak správně uvedl krajský soud, výklad tam učiněný je formulován obecně, nikoliv ve vztahu ke konkrétním skutkovým okolnostem odkazované věci. Proto je použitelný i nyní.

[25] Časový prostor pro doplnění odvolání je odvolateli dán do okamžiku vydání rozhodnutí o odvolání (meritorního či procesního). S odkazem na § 111 odst. 2 a § 112 odst. 3 DŘ je za dobu, než je rozhodnuto o odvolání, nutné považovat dobu do vydání

pokračování

rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacího řízení. Okamžik vydání rozhodnutí v režimu DŘ je vymezen v § 101 odst. 2 DŘ. Platí, že rozhodnutí je vydáno okamžikem, kdy bylo odesláno do datové schránky či podáno k poštovní přepravě (srov. např. bod 19 rozsudku NSS ze dne 13. 2. 2019, čj. 5 Afs 126/2017-43).

[26] Stěžovatelka argumentuje tím, že své odvolání mohla doplnit až do posledního okamžiku dne, v němž jí byla doručena rozhodnutí o zastavení odvolacích řízení, neboť teprve tehdy rozhodnutí nabyla právních účinků. NSS s tím nesouhlasí, neboť tento výklad nemá oporu ani v relevantních právních předpisech, ani v judikatuře (k argumentu stěžovatelky ohledně „posledního okamžiku dne“ viz také bod 35 napadeného rozsudku, s nímž se NSS ztotožňuje).

[27] Počátek běhu odvolací lhůty, kterým se stěžovatelka snažila podpořit svůj názor, je pro posouzení nastolené právní otázky bezpředmětný. Nejzazší okamžik pro odstranění vad odvolání se totiž odvíjí od výše popsaných procesních skutečností (a od žádných jiných, tedy ani od doručení rozhodnutí správce daně daňovému subjektu, ani od počátku běhu odvolací lhůty, ani od okamžiku, kdy takové rozhodnutí začne vůči daňovému subjektu vyvolávat účinky, resp. být vykonatelné).

[28] V posuzovaném případě byla rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení podána do datové schránky právního zástupce stěžovatelky dne 30. 3. 2022 v 9:48:08 h, v 9:48:09 h a 9:48:10 h. Doplnění odvolání stěžovatelky bylo podáno u finančního úřadu téhož dne v 17:36:04 h. Je nepochybné, že stěžovatelka doplnila svá odvolání až po vydání rozhodnutí o zastavení odvolacích řízení, tj. po uplynutí časového prostoru, který jí skýtá DŘ.

[29] NSS dále poukazuje na nekonzistentnost žalobní a kasační argumentace. Stěžovatelka totiž v kasační stížnosti uhýbá od původní podstaty žalobních námitek, nadto je kasační argumentace vnitřně rozporná.

[30] V žalobě stěžovatelka poukázala na „zcela odlišný skutkový stav věci“ řešené v rozsudku NSS čj. 9 Afs 138/2014-41. Tvrdila, že „účinky rozhodnutí o zastavení odvolacích řízení nastávají nejdříve posledním okamžikem dne, kdy takové rozhodnutí bylo doručeno adresátovi“. Doplnění odvolání tak byla podle stěžovatelky doručena finančnímu úřadu dříve, než rozhodnutí o zastavení odvolacích řízení nabylo svých účinků. Finančnímu úřadu tedy nic nebránilo pokračovat v doměřovacím řízení, což „zcela koresponduje s koncepcí daňového řízení jako jednoho celku“.

[31] V kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že řízení o odvolání proti dodatečným platebním výměrům je formálně ukončeno až rozhodnutím odvolacího orgánu o odvoláních proti rozhodnutím o zastavení odvolacího řízení. Jinými slovy, že stěžovatelka mohla v řízení o odvolání proti rozhodnutím o zastavení odvolacího řízení doplnit také věcné odvolací námítky, jež se týkají dodatečných platebních výměrů. Stěžovatelka odkázala na komentářovou literaturu a následně poukázala na údajné „diametrálně odlišné skutkové okolnosti“ v rozsudku NSS čj. 9 Afs 138/2014-41. Ty spatřovala v tom, že v odkazované věci daňový subjekt odstranil vady odvolání proti platebnímu výměru až v průběhu odvolacího řízení proti rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacího řízení, zatímco stěžovatelka odstranila vady odvolání proti dodatečným platebním výměrům předtím, než rozhodnutí

finančního úřadu o zastavení odvolacích řízení nabyla svých účinků (resp. než bylo odvolací řízení proti dodatečným platebním výměrům zastaveno). Následně stěžovatelka zopakovala svůj názor, že rozhodnutí správce daně nabývá účinků nejdříve posledním okamžikem dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno adresátovi.

[32] Jak již NSS uvedl výše, kasační argumentace je vnitřně rozporná. Stěžovatelka si totiž nejasnila nejzazší okamžik, v němž je podle ní možné odstranit vady odvolání proti dodatečným platebním výměrům. Podle ní tak lze učinit ve dvou různých časových úsecích, končících jiným okamžikem.

[33] Zaprvé, podle stěžovatelky lze odvolání proti dodatečným platebním výměrům doplnit (resp. odstranit jeho vady) do posledního okamžiku dne, v němž jí byla doručena rozhodnutí o zastavení odvolacích řízení. K tomu se NSS vyjádřil výše a plně se ztotožnil s názorem žalovaného a krajského soudu. Argumenty stěžovatelky v tomto směru nejsou důvodné.

[34] Zadruhé lze podle stěžovatelky doplnit odvolání proti dodatečným platebním výměrům kdykoliv v průběhu řízení o odvolání proti rozhodnutím o zastavení odvolacího řízení, tedy až do rozhodnutí žalovaného o odvolání. Tuto námitku stěžovatelka skutečně uplatnila poprvé až v kasační stížnosti, a proto je nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[35] Zcela nad rámec ovšem NSS (opětovně) poznamenává, že nejzazší okamžik pro odstranění vad odvolání jednoznačně plyne z rozsudku NSS čj. 9 Afs 138/2014-41. Jiný výklad (např. uváděný komentářovou literaturou, kterou citovala stěžovatelka) by byl v přímém rozporu se smyslem a účelem § 112 odst. 2 a 3 DŘ a *de facto* by citovaná ustanovení obsahově vyprázdnil. Jak již NSS konstatoval v rozsudku čj. 9 Afs 138/2014-41 (viz zejm. bod 55), nelze dovozovat, že § 112 odst. 3 DŘ poskytuje fikci řádně a včasné podaného odvolání, která nastává kdykoliv v průběhu odvolacího řízení. Po vydání rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení se odvolací orgán může věcně zabývat toliko tím, zda byly splněny podmínky pro zastavení odvolacího řízení. Daňový subjekt tedy v řízení o odvolání proti rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení nemůže doplňovat či měnit odvolací důvody směřující proti původnímu rozhodnutí (zde dodatečnému platebnímu výměru). Námitky mohou směřovat jen proti závěru o zastavení odvolacího řízení. Rozhodnutí správce daně i odvolacího orgánu tedy z pohledu právní teorie tvoří jeden celek, nicméně po obsahové stránce se mohou zabývat toliko splněním podmínek pro zastavení odvolacích řízení (nikoliv věcnou správností původních rozhodnutí).

[36] NSS uzavírá, že kasační námitky týkající se nejzazšího časového okamžiku pro odstranění vad odvolání proti dodatečným platebním výměrům jsou zčásti nedůvodné, zčásti nepřipustné.

[37] Stěžovatelka v kasační stížnosti dále uvedla, že se nedomáhala domýšlení příčin nastalého stavu. Také trvala na tom, že finanční úřad měl „*pojmutout podezření*“ ohledně podání ze dne 21. 3. 2022 a vyzvat stěžovatelku k nápravě.

[38] Podle NSS krajský soud nespekuloval nad příčinami administrativního pochybení právního zástupce, jak v kasační stížnosti naznačovala stěžovatelka. Naopak se správně

pokračování

zaměřil na to, jaký obsah mělo podání, které bylo finančnímu úřadu doručeno dne 21. 3. 2022, a proč finanční úřad nepochybil, jestliže stěžovatelku nevyzval k nápravě, tedy k doložení podání, jímž by byly odstraněny vady odvolání proti dodatečným platebním výměrům.

[39] NSS ze správního spisu zjistil, že dne 21. 3. 2022 bylo finančnímu úřadu doručeno doplnění odvolání proti dodatečným platebním výměrům společnosti MTc-stav, s. r. o., jež zaslal její právní zástupce, advokát Mgr. Marek Plajner. Toto odvolání se týkalo odlišného daňového subjektu (od stěžovatelky) a jiných daňových řízení. Finanční úřad neměl jediný důvod, pro který by měl podání považovat za nejasné, nesprávné či vzbuzující jakékoliv pochyby (např. že by v doprovodném textu či názvu zprávy byla zmíněna stěžovatelka, popř. identifikační údaje týkající se jejích dodatečných platebních výměrů či daňových řízení). Nic nenásvědčovalo tomu, že přílohou datové zprávy mělo být jiné podání, týkající se stěžovatelky.

[40] NSS připomíná, že aby vznikly pochybnosti o skutečném obsahu podání (§ 70 odst. 2 DŘ), musí o vyznění podání jako celku existovat vážné pochyby pramenící ze zásadních a na první pohled patrných hlubokých rozporů mezi označením podání a jeho obsahem, jež jsou zpravidla prohlubovány i dalšími okolnostmi případu (srov. rozsudky NSS ze dne 15. 5. 2014, čj. 9 Afs 24/2013-31, a ze dne 9. 9. 2022, čj. 5 Afs 281/2021-34).

[41] S ohledem na výše uvedené nebyl důvod, aby finančnímu úřadu vznikly jakékoliv pochybnosti o skutečném obsahu podání. Naopak bylo logické, že finanční úřad podání přiřadil ke zde označenému daňovému subjektu – společnosti MTc-stav, s. r. o., a jejím daňovým řízením.

[42] Pouze z toho, že společnost MTc-stav, s. r. o., učinila prostřednictvím svého zástupce totožné podání již dne 15. 3. 2022, nelze vytvořit domněnku, že přílohou datové zprávy ze dne 21. 3. 2022 mělo být podání týkající se stěžovatelky. NSS souhlasí s krajským soudem, že finanční úřad nebyl oprávněn spekulovat o možných příčinách tohoto stavu či záměrech daňového subjektu. V obecné rovině existují různé příčiny duplicitních podání a není výjimkou, že účastníci svá podání doručí daňovým orgánům či soudu několikrát.

[43] Jinak řečeno, povinnost finančního úřadu (opětovně) vyzvat stěžovatelku k odstranění vad jejích odvolání proti dodatečným platebním výměrům nelze dovozovat pouze z toho, že její právní zástupce zaslal v poslední den lhůty pro odstranění vad jejích odvolání podání, které se týkalo zcela odlišného, nesouvisejícího daňového řízení, v němž shodou okolností tentýž právní zástupce zastupoval jiný daňový subjekt.

[44] Stěžovatelka argumentovala ve svůj prospěch věcmi řešenými NSS v rozsudcích čj. 9 Afs 24/2013-31 a čj. 5 Afs 281/2021-34. Podle NSS ovšem citované rozsudky nejsou zcela příléhavé.

[45] Zatímco v této věci právní zástupce stěžovatelky zaslal datovou zprávu, která se týkala výhradně jiného daňového subjektu odlišného od stěžovatelky a jeho daňových povinností v souběžně probíhajícím daňovém řízení (jež mělo s nynějším řízením společnou jen stejnou osobu právního zástupce, což je ovšem zcela běžný jev týkající se řady řízení

a postupů před daňovými orgány), ve věci čj. 9 Afs 24/2013-31 NSS řešil skutkově odlišný případ. Tehdy totiž žalobce doručil do datové schránky podání nazvané jako vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti, avšak přílohou zaslal výpis z účtu jiné společnosti. V tomto kontextu, v němž musely být zásadní vady správci daně objektivně patrné na první pohled, NSS pojednal o vážném riziku dezinterpretace skutečného významu podání zamýšleného podatelem. V rozsudku čj. 5 Afs 281/2021-34 se NSS zabýval situací, v níž daňový subjekt podal v září 2019 kontrolní hlášení za leden 2019, ačkoliv k tomu neměl důvod a z okolností bylo na první pohled patrné, že chtěl podat své kontrolní hlášení za srpen 2019. Také popsáný případ je zjevně skutkově odlišný od nyní posuzované věci.

[46] Souhlasit lze také s názorem krajského soudu, že je záležitostí právního zástupce, aby v případě zastupování více osob zamezil administrativnímu pochybení. Dojde-li k němu, nelze požadovat *a priori* po adresátovi podání, aby předjímal a domýšlel záměry právního zástupce, popř. nesl za jeho pochybení odpovědnost.

[47] Odpovědností daňového subjektu, potažmo jeho zástupce, je také to, aby podání bylo správci daně včas doručeno. Naopak je irelevantní, kdy přesně byl konkrétní dokument zhotoven či naposledy upraven. Zákon nespojuje právní účinky s tím, kdy byl dokument vytvořen či editován, ale kdy byl správci daně doručen.

[48] Podle NSS krajský soud vystihl podstatu žalobních námitek a věc posoudil na základě zákonných ustanovení a přílehlavé judikatury. NSS naopak nesouhlasí s názorem stěžovatelky, podle něhož finanční úřad postupoval při posuzování podání ze dne 21. 3. 2022 v rozporu se zásadami daňového řízení či judikaturou. Nic takového v řízení nevyšlo najevo. Podání společnosti MTc-stav, s. r. o., doručené finančnímu úřadu dne 21. 3. 2022, nezakládalo důvod pro výzvu finančního úřadu k nápravě, adresovanou stěžovatelce. Výše uvedené kasační námitky nejsou důvodné.

4. Závěr a náklady řízení

[49] NSS uzavírá, že stěžovatelka nedoplnila svá odvolání proti dodatečným platebním výměrům do okamžiku vydání rozhodnutí o zastavení řízení, a tedy neodstranila jejich vady. Proto byly splněny podmínky pro zastavení řízení o odvoláních. Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[50] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 27. února 2026

Ondřej Mrákota

pokračování

předseda senátu